

OBČINSKA UPRAVA

GLASILO „KMETSKE ŽUPANSKE ZVEZE“.

Izhaja dvakrat na mesec, ter stane celoletno 6 kron, polletno pa 3 krone

Dopise je pošiljati uredništvu »Občinska Uprava« v Ljubljani. — Rokopisi se ne vračajo.

Odgovorni urednik:

Dr. Vladislav Pegan.

Naročnino in oglase sprejema upravništvo »Občinske Uprave« v Ljubljani

Cena oglasa je za dvostopno petlitno vrsto 20 vinarjev, večkratno inseriranje po dogovoru.

Iz lovskega prava.

Vsak zemljiški posestnik je načeloma zavezan, zavarovati kakor dober gospodar svoje nasadbe in pridelke zoper škodo po divjačini, ker zgubi sicer pravico terjati kako odškodnino. Način zavarovanja se ravna po krajevem običaju.

(Odločba upravnega sodišča z dne 1. marca 1910, št. 2185.)

Z odlokom z dne 18. oktobra 1908, št. 23322, je c. kr. okrajno glavarstvo v Postojni razsodilo, da ima grajščina Haasberg (knez Hugo Windischgrätz) za škodo, ki jo je povzročil zajec na sadnem drevju Jakoba Simčiča in tov. iz Studenega, le-tem posestnikom plačati odškodnino v skupnem znesku 462.50 K, vrhutega pa utrpeli tudi stroške postopanja v znesku 56.54 K.

Z odločbo z dne 22. decemb. 1908, št. 26108 je c. kr. deželna vlada v Ljubljani, ugodivši prizivu, ki ga je vložil knez Hugo Windischgrätz izpodbijani odlok razveljavila, zahtevke omenjenih posestnikov po povračilu škode odbila in jim naložila stroške postopanja, češ, da izgubi posestnik, ki ne zavaruje svojega drevja zoper divjačino, z ozirom na določbo § 4 zakona z dne 19. majnika 1889, dež. zak. št. 12, na vsak način pravico zahtevati odškodnino za tako poškodovano drevje torej tudi tedaj, ako bi v dotičnem kraju, kjer se je škoda prigodila, sploh ne bilo običajno drevja zoper škodo po divjačini zavarovati.

C. kr. poljedelsko ministrstvo je z odlokom z dne 6. majnika 1909, št. 11408, ugodivši prizivu Jakoba Simčiča in tovarišev, izpodbijano odločbo deželne vlade kranjske razveljavilo in odlok okraj. glavarstva zopet ustanovilo, češ, da se mora iz določb § 4. leg. cit. sklepati, da izgubi oškodovanec le tedaj pravico zahtevati odškodnino, ako

se mu po lovskem upravičencu dokaže krivda, in sicer s tem, da je opustil drevje zavarovati tako, kakor ga dobri gošpodarji v tem kraju navadno zavarujejo, da pa tedaj, ako v kakem kraju — kakor v pričujočem slučaju dognano — tudi dobri gošpodarji sploh ne zavarujejo drevja, dotični gošpodar z opuščenim zavarovanjem dreves ne zakrivi ničesar in torej tudi ne izgubi pravice do odškodnine, ako mu divjačina poškoduje nezavarovana drevesa.

Zoper to se upira pritožba lovskega upravičenca, v koji se predvsem pobija v smislu stališča druge instance pravno naziranje o pomenu določb § 4 kranjskega zakona o lovski škodi, za slučaj pa, da bi se načelnemu stališču pritožbe ne pritrdilo, se izpodbija ugotovitev dejanskega stana v več ozirih.

Upravno sodišče je spoznalo pritožbo v prvo označeni načelni točki za upravičeno.

Akopram je namreč besedilo tu merodajnega § 4 zakona z dne 19. majnika 1889 tako, da bi utegnilo povzročati dvome o uporabi tega mesta zakona, pride se po logični interpretaciji, ne da bi se storilo besedilu silo, nujno do zaključka, da stremi zakon za tem, da mora zemljiški posestnik v tej točki zakona navedene dragocene nasadbe predvsem sam s takimi pripravami zavarovati, »s katerimi dober gospodar take stvari navadno zavaruje«, ako naj ne zgubi pravice do povračila one lovske škode, ki je očitno nastala zaradi tega, ker se ni postopalo s skrbljivostjo »dobrega gospodarja«.

Izraz »na dotičnem kraju navadno«, ki se ga rabi v tem paragrafu, ozna-

čuje le natančneje, kako in v koliki meri naj izvrši zemljiški posestnik one priprave, ki jih ima kakor »dober gospodar« izvršiti, ne pomeni pa nikakor, da se zakonite določbe v toliko omeje, da bi bila ta dolžnost varnostnih priprav sama po sebi od krajevnih običajev odvisna.

Varnostne priprave — zoper škodo po divjačini je treba temveč vedno izvršiti, ako noče posestnik zgubiti pravice do povračila lovske škode. Ni misliti, da bi bil namen zakonodajalcev, da bi določbe navedenega § 4 v takih vaseh in krajih ne veljale, kjer posestniki prav nič ne skrbijo za varstvo dragocenih nasadb in v tej zakoniti točki zahtevano varstvo iz navade ali pa sploh opuščajo, marveč je to mesto zakona tako razlagati, da se zahteva skrbnost dobrega gospodarja za celo ozemlje, za katero ta zakon velja in da se je hotelo z izrazom »na dotičnem kraju navadno« le mero in način zavarovanja v toliko natančneje označiti, da mora posestnik na eni strani vsaj toliko skrbno postopati, kakor je to v dotičnem kraju navada, da pa se na drugi strani tudi ne more od njega zahtevati obsežnejših varstvenih priprav, kakor onih, ki jih »dober gospodar« po običaju, ki je v dotični občini naveden, običajno zavaruje.

To tolmačenje navedene zakonite določbe je tudi popolnoma utemeljeno v materialijah, ki jih je zastopnik pritožbe pri javni ustmeni razpravi navedel.

Že iz poročila deželnega odbora povodom predložitve zakonske predloge (dodatek št. 30 zapisnika deželnega zbora z l. 1887) je na nedvomen način posneti, da je šlo pri sestavi načrta za to, da se lovske opravičence glede dolžnosti za povračilo lovske škode kolikor mogoče razbremenijo, na drugi strani pa kmetijske posestnike v korist deželni kuluri spodbode, da ne dopuste lahkomišljeno, da bi divjačina dragocene kulture oškodovala, pri čemer se je povdarjalo, da se o zemljiških posestnikih ne zahteva več, kakor to, kar bi vsak dober gospodar, ne oziraje se na morebitno povračilo lovske škode, že v varstvo svojega imetja zoper škodo po divjačini ukrenil.

Akopram ni bil izraz »v kraju naveden« še v zakonski osnovi, ki se je z označenim poročilom deželnega odbora predložila deželnemu zboru, marveč ga je vrinila še-le deželnozborska komisija, sledi vendar iz poročila te deželnozborske komisije jasno, da le-ta komisija na načelnem razumevanju, kakor je izvedeno v navedenem po-

ročilu deželnega odbora, ni prav nič premenila. Komisijsko poročilo pravi izrecno, da se zemljiškemu posestniku nalaga dolžnost, da se predvsem s a m obvaruje škode po divjačini in sicer na tak način, kakor to dober gospodar v dotični občini navadno stori.

Tudi razprava v deželnem zboru (seja z dne 15. januarja 1888, str. 227 stenografičnega zapisnika) potrjuje to naziranje, kakor to jasno dokazujejo pojasnila poročevalca in predsednika deželnozborske komisije k označenem § 4 l. c.

Iz zgoraj omenjenih razlogov je spoznalo torej upravno sodišče, da je pravno naziranje o vplivu in pomenu navedenega § 4, ki se je izrazilo v določbi deželne vlade kranjske, pravilno in je moralo vsled tega ministersko odločbo, ki zastopa nasprotno stališče, razveljaviti.

Ta razsodba upravnega sodišča je načelne važnosti za naše kmetско ljudstvo; iz te razsodbe naj posname vsak gospodar, da zamore le tedaj uspešno zahtevati odškodnino za škodo po divjačini, ako je svoje pridelke in nasadbe, kakor to stori dober gospodar, primerno zavaroval; ako tega ni storil, izgubi pravdo, tudi ako bi doslej v njegovem kraju sploh ne bilo običajno zavarovati svojega imetja zoper divjačino. To je treba zaradi tega še posebno omenjati, ker stoji c. kr. kmetijska družba na nasprotnem stališču, ki se krije s stališčem zastopanjem od okr. glavarstva postojnskega in poljedelskega ministrstva, ki pa ga je upravno sodišče s pričujočo razsodbo kot neutemeljeno zavrglo.

Dr. A.

K uporabi § 4. zakona o povračilu škode po divjačini z dne 19. maja 1889 dež. zak. št. 12.

II.

Posestniku je povrniti škodo storjeno po divjačini, čim se dokaže, da je v obrambo izvršil take priprave, ki so sploh v navadi. Da bi izvršil izdatnejše priprave, kakor so v dotičnem kraju navadne, ni moči zahtevati.

(Odločba upravnega sodišča z dne 14. majnika 1909, št. 11435 iz l. 1908.)

Z vlogo z dne 25. februvarja 1907 zahteval je Ivan R. posestnik v Str. vasi pri okrajnem glavarstvu v Lj., da se zakupniku občinskega lova grosupeljskega naloži povračilo škode, ki so mu povzročili zajci na sadnih drevesih. Z ozirom na izid komisijske razprave na tem mesta z dne 25. aprila 1907 je omenjeno o' ajno glavarstvo ta zahtevk z odlokom z dne 3. julija 1907 št. 11962 odbilo, češ da je bila Ivana R.-a. drevesnica pomanjkljivo ograjena ter so torej zajci lahko uha-

jali in da je bilo beljenje prostostoječega drevja z mešanico apna, kravjega blata, krvi in pepela sicer primerno za ohranitev drevja in obrambo zoper sadju škodljivem mrčesu, ni bilo pa v stanu zadrževati zajca od dreves. Zato ni bilo moči od R-a. uporabljena sredstva smatrati za take v kraju navadne priprave, s kojimi dober gospodar svoje drevje navadno obvaruje. Prizivu, ki ga je vložil R. zoper ta odlok, c. kr. deželna vlada v Lj. glasom odločbe z dne 26. avgusta 1907, št. 15716, potrjuje razloge izpodbijane odločbe, ni ugodila uvažujoč, da je R. po lastnem priznanju sadno drevje pobelil samo s preje označeno mešanico, te mešanice pa, pri koji ni bilo tvarine, ki bi imela slabega duha ali okusa, tudi ko bi bila v občini grosupeljski običajna, po dosedanjih izkušnjah ni smatrati za tako pripravo, s kojo dober gospodar navadno drevje pred zajcem obvaruje.

Upravno sodišče je uvaževalo, da po § 4 zakona z dne 19. majnika 1889 dež. zak. št. 12 tedaj ni terjati povračila škode storjene po divjačini, ako je oškodovanec opustil one v kraju navadne priprave, s kojimi dober gospodar take reči navadno obvaruje. Iz zapisnika o komisijiski poizvedbi z dne 27. aprila 1907, ki se je vršila v prisotnosti obeh spornih strank sledi, da je bila ograja drevesnice, ko se je v februarju 1907 opazilo zajčev ogriz, tako pomanjkljiva, da ni mogla zajcu zabraniti vhoda v drevesnico.

Kar se pa tiče poškodovanih na prostem stoječih sadnih dreves, je nesporno, da so bila z mešanico apna, kravjeka, krvi in pepela pobeljena in da spada to sredstvo med v kraju navadne priprave zoper zajčev ogriz, kar je potrdil tudi zastopnik občine in pa kmetijske družbe kranjske. Ako se je z izpodbijano razsodbo povračilo škode za prostostoječa drevesa odklonilo, češ da je znano, da uporabljena nadvlaka zoper zajčev ogriz dovolj ne izda, ni moglo upravno sodišče tega stališča spoznati za zakonito utemeljeno, ker po navedenem § 4. pristojna posestniku povračilo škode storjene po divjačini, če je le dognano, da je za varstvo dreves take priprave izvršil, ki jih v dotičnem kraju dobri gospodarji navadno uporabljajo. Da bi se izvršile izdatnejše priprave, ki pa v tem kraju niso običajne, ni moči zahtevati.

Glede zahtevka pritožnika za odškodnino po zajčevem ogrizu poškodovanega prostostoječega sadnega drevja se je moralo izpodbijano odločbo razveljaviti.

Deželna banka.

Kakor znano, je cesar sankcioniral zakon o deželni banki. V zadnjem zasedanju deželnega zbora se je vsled tega izvolil brez debate in so-

glasno po § 25. statuta deželne banke za vojvodino Kranjsko kuratorij in direktorij, ki je sestavljen iz predsednika, treh podpredsednikov, osem kuratorijev in dveh namestnikov, dalje šest revizorjev.

V direktorij deželne banke so bili izvoljeni

Predsednikom:

Karol Pollak, tovarnar v Ljubljani.

Podpredsedniki:

Ivan Kregar, načelnik obrtno-pospeševalnega urada in podpredsednik trgovske in obrtne zbornice v Ljubljani;

Jožef Lončarič, podjetnik v Ljubljani;

Jožef Šiška, stolni kanonik v Ljubljani.

Kuratorji:

Anton Belec, župan v Št. Vidu pri Ljubljani;

Baron Oto Apfaltrern, graščak v Križu;

Dr. Ivan Šusteršič, odvetnik v Ljubljani;

Ivan Traven, ravnatelj »Zadružne Zveze« v Ljubljani;

Jožef Mandelj, dež. poslanec v Ljubljani;

Dr. Ferdinand Eger, odvetnik v Ljubljani;

Dr. Karol Triller, odvetnik v Ljubljani;

Dr. Danilo Majaron, odvetnik v Ljubljani.

Namestniki:

Anton Rojina, mizar v Ljubljani;

Peter Križaj, tovarnar v Št. Petru na Krasu.

Revizorji:

Franc Bartol, župan v Sodražici;

Anton Kobi, veletržec na Bregu pri Borovnici;

Andrej Šarabon, trgovec v Ljubljani;

Henrik pl. Schollmayer-Lichtenberg, knez Schönburg-Waldenburgov gozdni in domenski ravnatelj;

Rajko Marenčič, trgovec v Kranju;

Ivan Zabret, župan v Bobovku pri Kranju

Olajšave pri prisilnem izterjavanju davkov.

Vsled številnih pritožb zaradi velikih troškov pri sodnih izvršbah (eksekucijah) nepremičnin radi zaostalih davkov je odredilo finančno ministerstvo nekaj olajšav, ki jih navajamo v sledečem:

Vknjižba zastavne pravice na nepremičnine davčnega dolžnika v svrhu izterjanja izvršilnim potom za zaostanke na direktnih davkih in dokladah na te davke se bo izvršila šele tedaj, ako bo izvršba neugodno izpadla.

Zemljeknjižne zagotovitve (vknjižbe) oziroma prisilno izterjavanje davčnih zaostankov s prodajo nepremičnin davčnega dolžnika se bodo izvrševale šele po daljšem čakanju. Čakalna doba je določena pri zaostankih od 5 do 60 K — eden

in pol leta, čez 60 K pa eno leto od takrat, ko je dolžni znesek zapadel v plačilo. Dolg do 5 K pa se sploh ne bo zemljeknjižno zagotovil ali izterjal z eksekucijo nepremičnin.

Le v izjemnih slučajih, na pr. če bi se bilo bati, da se davčna terjatev izgubi, ali če bi bilo kasnejše izterjanje zelo otežkočeno, če se davčni dolžnik vede nasilno in v dr., se bodo davčni zaostanki zemljeknjižno zavarovali oziroma izterjali potem sodne eksekucije nepremičnin tudi pred pretekom poldruga oziroma enega leta od časa zapadlosti, ne da bi se popred izvršila eksekucija premičnin.

Kar se tiče troškov pri sodnih eksekucijah premičnin ali nepremičnin za zaostanke direktnih davkov in njih doklad, se pri zaostankih do 60 kron ne bo zahtevalo drugih troškov kot postavne kolkovne pristojbine in izdatke v gotovem denarju, pri zaostankih od 60 do 150 K se bo zahtevalo polovico troškov in šele pri zaostankih nad 150 kron pa se bo zahtevalo sodno likvidacijo polnega zneska dotičnih troškov.

S tem bo precej olajšano davčno breme zlasti manjšim davkoplačevalcem.

Vprašanja in odgovori.

232. Županstvo občine. Sv. G. (d. o.)
Vprašanje:

Konjač iz R. je imel ob času pasjega kontumaca 11 obhodov po tukajšnji občini za odstranjenje 10 poginolihih prašičev. Za te obhode je terjal od naše občine potem c. kr. okrajnega glavarstva prvotno 378 K 80 h. — Ker pa se je občina proti previsokemu računu pritožila na c. kraljevo okrajno glavarstvo, je to sedaj znižalo račun za obhode na 145 K 90 h.

Ker obč. na težko plačuje take troške — se prosi pojasniti, kako je postopati v teh zadevah, in je-li občina vezana poravnati troške konjaču, ali se plačujejo iz državnega zaklada za zdravstvo?

Odgovor:

Glede odškodnine konjaču se daje (v splošno ravnanje tudi ostalim občinam) to-le pojasnilo: Po § 61. postave z dne 6. avgusta 1909 drž. zak. št. 177 zadenejo troški za krajevne varnostne odredbe proti živinskim kužnim boleznim v posameznih občinah prizadete občine.

Med take troške, ki jih morajo po navedenem zakonu trpeti občine, spadajo tudi odškodnine konjaču za njegove posle pri živinskih kužnih boleznih v občini, zlasti za odstranjevanje mrhovine in za izvrševanje vseh tozadevnih oblastvenih odredb, v kolikor se tičejo prizadete občine.

V smislu zakonitih določil je potemtakem ondotna občina vezana plačati od c. kr. okrajnega glavarstva odmerjeno odškodnino konjaču iz svojih sredstev.

Če se je zdel županstvu vsled pritožbe odmerjeni znesek previsok, bi se bila smela občina proti tozadevnemu odloku okrajnega glavarstva v prizivnem roku pritožiti na c. kr. deželno vlado. — (Pritožba bi se bila morala podati v 14 dneh pri c. kr. okrajnem glavarstvu.)

233. Županstvo V. G. (d. o.)

Vprašanje:

K zadnji seji občinskega odbora je prišlo več posestnikov iz M., ki pa niso odborniki. Zaradi poprave

nekega pota so pri seji razgrajali, kričali in se pridušali, da skoraj ni bilo obstati. Niso pa bili k seji pozvani. Kričali so, da se je vse radi pota pod roko t. j. skrivaj delalo. Ko jih je občinski tajnik opozoril, da niso k seji klicani, so se polagoma s kletvijo razšli. Kako je postopati v takih slučajih?

Odgovor:

Županstvo se glede takih slučajev opozarja, da ima župan po 2. odstavku § 47. občinskega reda pravico in dolžnost, da one poslušalce, ki se pri občinskih sejah vtikajo v odborove razprave ali pa z razgrajanjem celo motijo zborovanje, po brezuspešnem opominu, da naj bodo mirni, odstrani iz zborovalnice. V slučaju, da se je bati od strani poslušalcev nasilnosti, si županstvo lahko izprosi za dotično sejo pri c. kr. okrajnem glavarstvu pomoč orožnikov.

Seveda, če se začne nasilstvo ali razgrajanje nepričakovano, v takem slučaju ni druge pomoči, kakor da župan sejo zaključi in preloži na drugi določen dan in si za ta dan zagotovi orožniško asistenco. — Ima pa v slučaju nasilstva župan tudi pravico, razgrajalce naznaniti državnemu pravdnistvu oziroma pristojnemu sodišču.

234. K. s. izobr. društvo v M.

Vprašanje:

Ali je občina kompetentna izvrševati rubež zaradi prispevka k neki župnijski zgradbi? Ali se občina lahko temu zoperstavi, da ne izvršuje rubeža? Ali sme občina kaj računati za rubežne stroške? Dalje: ali je občina obvezana, posameznim kmetom dostavljati terjatve?

Odgovor:

Po Vašem vprašanju soditi, je občina dobila že naročila od kakega (najbrž političnega) oblastva, da izvrši rubeži zaradi že določenih prispevkov na podlagi pravo-močnih odločb, potem ko so bili plačilni nalogi brez-uspešni. V tem slučaju občina nima pravice ustavljati se dotičnemu ukazu.

Kar se tiče zaračunanja za troške pri rubeži — so merodajna določila § 21. občinskega reda za štajersko, po katerem se s poslovanjem združeni izdatki povrnejo občinskim odbornikom ali določenim in zapriseženim cenilcem iz občinske blagajne. Za rubežni torej občina ne more ničesar računati, razven če ima dovoljene zato kake take, česar pa mi seveda ne moremo vedeti. — Občina se tudi ne more braniti, da bi ne dostavljala terjatev (mislite menda plačilnih nalogov oziroma opominov).

235. S. k. izobražev. društvo v M. (Št.)

Vprašanje:

So-li davkoplačevalci obvezani plačevati prispevke za župnijske zgradbe, ker delo ni bilo oddano na javni dražbi in tudi ni bilo nič razglašeno?

Odgovor:

V prvi vrsti bi nam bili morali pojasniti, kako se je sklenilo izvršiti dotične župnijske zgradbe in kdo je o tem sklepal, oziroma če sploh ni bilo ničesar sklenjenega, ampak so se dela enostavno oddala, dalje pa tudi kakšne zgradbe so to. — Saj se je morala gotovo izvršiti konkurenčna obravnava. Ali je sklepal o teh delih in troških občinski odbor? — Na vsak način bi se bilo moralo to javno razglasiti. — Če se je delo oddalo brez javne dražbe, bi to ne prišlo toliko v poštev, če se ni izrecno sklenilo, da se mora delo na dražbi oddati. Razglasiti pa bi se bilo moralo na vsak način, da bi bila dana davkoplačevalcem možnost, pravočasno vložiti pritožbo.

Mi Vam moremo le svetovati, da se obrnete takoj na c. kr. okr. glavarstvo, ki je v tem oziru kompetentno oblastvo.

236. Gospod J. Ž. obč. taj. na K. B.

Vprašanje:

Ker se domneva, da so se pri tukajšnji občini porazgubile posamezne številke državnih in deželnih zakoni-

kov, prosim vljudno, da mi »Občinska Uprava« blagovoli naznaniti, v koliko številkah so izišli posamezni iztisi državnih in deželnih zakonikov v letih 1900 do 1909?

O d g o v o r:

Število izdanih številk zakonikov je bilo sledeče:

A. državnih:

v letu 1900	zadnji kos	XCIX	zadnji zakon	štev.	233
» » 1901	» »	XCVIII	» »	» »	221
» » 1902	» »	CXXVI	» »	» »	250
» » 1903	» »	CXX	» »	» »	270
» » 1904	» »	XC	» »	» »	169
» » 1905	» »	LXXXIX	» »	» »	220
» » 1906	» »	CXVI	» »	» »	260
» » 1907	» »	CXXXII	» »	» »	288
» » 1908	» »	CXXV	» »	» »	275
» » 1909	» »	XCII	» »	» »	223

B. deželnih:

v letu 1900	zadnji kos	XXV	zadnji zakon	štev.	30
» » 1901	» »	XXVI	» »	» »	36
» » 1902	» »	XX	» »	» »	28
» » 1903	» »	IX	» »	» »	12
» » 1904	» »	XVI	» »	» »	22
» » 1905	» »	XIV	» »	» »	18
» » 1906	» »	XXIII	» »	» »	25
» » 1907	» »	XVI	» »	» »	21
» » 1908	» »	XIV	» »	» »	19
» » 1909	» »	XX	» »	» »	21

237. Gospod A. J. župan v K.

Vprašanje:

Pretekli mesec mi je poginila krava. Izgovoril sem si od konjača kožo nazaj. Vršila se je komisija, ker je bila krava sumljiva, da je poginila na vraničnem prisadu. Po izvršeni preiskavi je prišla odločitev z Dunaja, da krava ni poginila zaradi vraničnega prisada in da je koža rabljiva. Konjač pa je to kožo drugam prodal. Ko sem prišel po njo k njemu, mi je povedal, da jo je prodal, češ ker me ni bilo 14 dni po kožo, je menil, da jo bodem pustil njemu. Jaz sem pa čakal, da mi bo konjač sporočil, kdaj naj pridem po njo, a ni tega storil.

Ali bom kaj opravil, če tožim sedaj konjača za povračilo vrednosti kože in vseh stroškov?

O d g o v o r:

Naše mnenje je, da se s konjačem na vsak način mirnim potom dogovorite in poravnajte. V določeni obliki Vam na Vaše vprašanje ne moremo odgovoriti, ker ne vemo, kaj ste se popred dogovorili s konjačem. Opozorjamo Vas na »Konjederski red za Kranjsko« z dne 5. oktobra 1860, št. 15.022, ki ga je izdala c. kr. deželna vlada in je danes še v veljavi. — Ta konjederski red je priobčen v glavnih določilih v 9. številki »Občinske Uprave« z dne 10. velikega travna leta 1910. — Z ozirom na § 23. tega reda je bil konjač morda celo upravičen prodati kožo, če mu niste plačali zapovedane tarife. — Tarifa je tudi navedena v omenjeni številki »Občinske Uprave«.

Mi Vam torej nismo v stanu povedati, če bodele kaj dosegli v slučaju tožbe ali ne, tožbe same pa sploh ne odobravamo. — Ne razumemo, zakaj bi se ne mogli mirnim potom poravnati.

Poskusite morda na ta način, da se obrnete na okr. glavarstvo, da posreduje.

238. Županstvo D. L. Notr.

Vprašanje:

Tukajšno k. izobr. dauštvo je naznanilo in prosilo pri c. kr. okrajnem glavarstvu za dovoljenje uprizoritve igre. Dobilo je odlok oziroma dovolilo — dostavljeno s pripombo, obrniti se na županstvo kot lokalno policijsko oblastvo radi pristojbine.

Ali je društvo primorano, za vsakokratno uprizoritev kake igre plačati licenco (takso!) 2 K ter kolke 4 K ali sme ostati prosto in pod kakimi pogoji?

O d g o v o r:

Prvi odstavek Vašega vprašanja je bil — kolikor se tiče županstva — docela neumljiv. Za to ne vemo, ali ste hoteli staviti vprašanje tako, kot smo je prikrojili mi, da dobi vsaj malo smisla. — Po našem mnenju je okr. glavarstvo izdalo dovoljenje, da se sme vprizoriti kaka igra, obenem pa naročilo, naj se plača občinska taksa pri županstvu. Prošnja za dovolitev vprizoritve igre je morala biti itak kolkovana z dvekronskim kolkom, za dovoljenje samo pa priložen kolek za 2 K. Če ni bil ta priložen, ga je bilo treba naknadno plačati.

Drugače ni moglo biti.

Društvo mora vsakokrat, kadar priredi veselico, plačati v občini uvedeno licenčno takso, če je postavno uvedena, — ravnotako tudi kolke za prošnjo in izdajo licence. — Oproščenje pristojbin ni vtemeljeno v nobenem zakonu, ne v pristojbinskem, zlasti ne v takih slučajih, ko se prirejajo veselice in vprizarjajo igre proti vstopnini, ker je s tem že računeno na dobiček.

Če želite še natančnejšega pojasnila, se morate točneje in jasneje izraziti.

(Za posebne pismene odgovore je treba ne všteti poštnino priložiti vsaj še 20 vin. v znamkah!)

Gospodarstvo.

Argentinsko meso. Nade, ki so se gojile glede tega mesa — se niso izpolnile. Pač je dospelo meso v Trst in na Dunaj, obenem pa prišlo spoznanje, da je sicer malenkost ceneje — stane še vedno od 1 K 28 do 1 K 60 h —, zato pa toliko slabeje od svežega domačega.

Vzrok draginji tega mesa so zopet prekupei in špekulantje: kajti kakor hitro se je zvedelo za izvoz iz Argentine v Avstrijo, je takoj poskočila cena živine v Argentini za 28 odstotkov. Kaj bi bilo pa v tem slučaju, ako bi se naša država trajno vezala? Ne-le mogoče, ampak skoro gotovo bi bilo, da bi postalo argentinsko meso še dražje kot naše domače.

Edina pomoč, da postane meso ceneje, je vsekakor povzdiga živinoreje z izdatno podporo od strani države in dežele, nikdar pa ne tuj uvoz.

Redite kunce (domače zajce)! Pri nas je reja kunccev (domačih zajcev) še skoro popolnoma nepoznana. K večjemu otroci ali pa kaki pastirji imajo malo zabavo s tem, da rede te vrste živalice. Kako drugače pa je v drugih krajih, kjer nese reja kunccev prav lepe dohodke. Posebno Angleži, Francozi in Belgijci umejo ceniti rejo domačih zajcev. — Preiskave so dognale, da ima meso teh živali skoro največ redilnih snovi v sebi, poleg tega pa je izbornega okusa in — jako ceno v primeri z drugim.

V Londonu samem pojedjo na dan po 75.000 kunccev. Koliko pa jih izrede na Angleškem sploh, tega niti določiti ni mogoče. Francozka izredi na

leto 100 milijonov kuncev in ima pri tem 400 milijonov dohodkov. V Parizu pojedó na teden do pol milijona teh živalic.

Najživahnejša pa je reja domačih zajcev v Belgiji. Iz mesta Ostende se jih izvozi v London 300.000 na teden.

Zadnje čase pa se je začela razvijati reja kuncev v Nemčiji. — Zakaj bi se ta panoga ne dala gojiti tudi pri nas? Ljudstvo bi dobilo nov vir dohodkov, poleg tega pa bi dobili ceno in dobro meso. Kunci se jako hitro množe in doraščajó, in kar je glavno, prehrana in krmljenje ne stane veliko.

Zato bi bilo le želeto, da se odločilni krogi pobrigajo tudi za to polje narodnega gospodarstva. Ali bi ne bilo umestno, če bi deželni živinorejski nadzornik pri svojih predavanjih po deželi priporočal tudi rejo domačih zajcev? Ni dvoma, da bi se marsikdo zanimal za to, česar do sedaj ni storil, ker ni bilo nikogar, ki bi bil ljudstvo opozoril na ta vir dohodkov.

Državnozbornska volitev. Namesto odstopivšega državnega poslanca, deželnega glavarja pl. Šukljeta je bil izvoljen državnim poslancem v Novomeškem, Metliškem in Črnomeljskem sodnem okraju deželni poslanec in odbornik prof. Evgen Jarc, ki je dobil 5482 glasov in 3637 glasov večine.

Prof. Jarc je v zadnji seji deželnega zbora odložil svoj mandat kot deželni odbornik.

Kako se naredi umeten led? V prsten lonec vlij 100 gramov žveplene kisline in 50 gramov vode, prideni potem še 30 gramov žvepleno-kisle vode. V to tekočino postavi manjšo posodo z vodo, ki jo hočeš spremeniti v led. To posodo pokrij in vrtil vse skupaj nalahno semintja. tako da se raztopina v loneu premika, v nekaj minutah imaš že v posodi led. Raztopina se lahko večkrat porabi. Če hočeš dobiti več ledu, je treba tudi več raztopine.

Želod — strup. Da je hrastovo seme — želod — strup, to utegne biti malo znano. O tem poroča »Kmetov prijatelj« sledeče: Želod povzroča, posebno če se poklada le na pol dozorel, pri konjih, govedih, kozah in ovcah motenje prebave, včasih tudi nevarno zaprtje ali pa celo krvavo drisko. Ima namreč v sebi med drugim tudi večjo množico čreslove kisline, ki povzroča te bolezni.

Množina 10 l želoda, pokrmljena v 4 dneh, je zadostovala za tako zastrupljenje pri govedih. Prešičem pa, kakor znano, želod nikakor ne škoduje.

Kako je s cementom? Letos je bil cement ceneji in je še danes, ker posamezne tovarne niso mogle napraviti kartela. Zato se je letos silno mnogo tega blaga kupovalo in rabilo. Zdaj se sliši, da kajejo tovarne zopet kartel, ker pri se-

danjih cenah baje premalo zaslužijo. Če se jim posreči, bodo šle cene zopet kvišku, in menda ne za malo. Zato naj še zdaj porabi ugodno priliko, kdor misli kaj popraviti ali zidati. Če ga mora še letos rabiti, naj ga kar kupi, če pa šele spomladi, naj — to pa velja za večje množine — napravi zdaj s tovarno sklep za spomlad, to se pravi, naj se pogodi s tovarno, da mu pošlje spomladi ta in ta mesec toliko in toliko vagonov cementa za ceno, ki velja danes. — Če se kartel ne posreči bodo seveda ostale sedanje cene.

Razne vesti.

Petdesetletnica naše narodne himne „Naprej zastava Slave!“ se je slovesno praznovala. »Glasbena Matica« v Ljubljani je tem povodom priredila dne 7. novembra slavnostni koncert, pri katerem so se navzočemu skladatelju D a v o r i n u J e n k u prirejale burne ovacije. — Občinski zastop v Kranju je imenoval skladatelja — Gorenjskega rojaka — častnim občanom mesta Kranja. — Nad 75letnemu starčku-komponistu tudi naše čestitke!

Koliko je zvezd na nebu. Število zvezd, ki se vidijo s prostim očesom, se navadno zelo preceňuje. Ako se vpraša koga, na koliko ceni zvezde, ki jih je na jasnem nebu, bo navadno odgovoril, da na stotine tisočev, ali celo na milijone. To pa ne odgovarja resničnemu dejstvu. Normalno oko more opaziti samo 2700 zvezd na severnem poloboku. Ves nebesni svod (severni in južni polobok) ima samo do 5720 zvezd, ki se jih more videti s prostim očesom. Astronomi dele zvezde z ozirom na jakost njihove svetlobe v 16 skupin. Najsvetleje uvrščajo v prvo, najtemnejše pa v 16. skupino. Najmanjše zvezde, ki jih še moremo videti s prostim očesom, spadajo v šesto skupino. Zvezde od sedme do šestnajste skupine se more videti samo s pomočjo teleskopa.

Varstvo naših zgodovinskih spomenikov. — Važni tozadevni predlog je stavil prof. Jarc v zadnjem zasedanju deželnega zbora. Potreben je za to poseben zakon, ker večinoma vse starine in znameniti zgodovinski ostanki, izkopanine itd. romajo iz dežele v tujino: v Celovec, Berlin itd. To se mora preprečiti z zakonom. Treba je, da se ohrani narodu stara narodna noša, slog starih narodnih stavb, sploh vse, kar spominja na zgodovinsko preteklost naše dežele, ki je tako bogata v tem oziru.

Nov udarec Koroškim Slovincem. Celovski škof Kahn je vsled bolezni in starosti resigniral na svoje mesto. — Po božjih in človeških pravicah bi vsakdo pričakoval, da bo imenovan naslednik, ki je večšč slovenskega jezika, kajti za nad 100.000 koroških Slovencev bi bilo to seveda ne samo pravično, ampak naravnost nepreklicna dolžnost odločujočih krogov. Nič tega! Kardinal dr. Katschthaler, nadškof Solnograški je izrabivši svojo pravico imenoval celovškim škofom Nemca dr. B. Kaltnerja, ki ne ume seveda niti besedice slovenski. — Ker se menda imenovanje ne da več prenarediti, je vsaj najostrejši protest proti preziranju naše narodnosti na Koroškem povsem umesten in upravičen.

Tobak se podraži. S 1. julijem 1911 stopijo v veljavo nove cene tobaka, smodk in svalčic (cigaret). Slednje so podraže za 1 vinar, smodke — slabše tudi za 1 vinar, boljše za 2 vinarja. Zavojčkom tobaka se ne zviša cena, pač pa zniža teža. — Na ta način upajo dobiti kakih 10 milijonov dohodkov več. Proti temu davku pa ne more nobeden ugovarjati, ker je kajenje vsekakor nekaj, kar za življenje ni ravno potrebno.

Srednje šole v Avstriji. Po statistiki od 1. januarja 1910, imajo Nemei v Avstriji 222 srednjih šol (reak in gimnazij) med temi je 13 šol utrakvističnih; Poljaki 75; Čehi 100 (1 utrakvistična); Srbi in Hrvati 7; Slovenci 7 (6 nemško-slovenskih); Rusini 9 (2 nemško-rusinske); Italijani 12 (1 utrakvistična); Rumuni samo 3 utrakvistične. V Avstriji pride torej ena srednja šola na 41 tisoč Nemcev, 58 tisoč Poljakov, 60 tisoč Čehov, 61 tisoč Italijanov, 77 tisoč Rumunov, 102 tisoč Srbov in Hrvatov, 199 tisoč Slovencev, 375 tisoč Rusinov. V Primorju je za 19.454 Nemcev 6 srednjih šol, za 143.602 Hrvatov in Srbov pa samo ena. Italijani imajo tamkaj pet srednjih šol, a Slovenci (212.978) nobene. Pravica hodi pač z zavezanimi očmi okoli.

Največja mesta na svetu. Po najnovejši statistiki imajo največja mesta na svetu prebivalcev: London 7.735.196, New-York 4.014.000, Pariz 2.714.068, Tokio 2.174.068, Berlin 2.040.148, Čikago 1.698.575, Peterburg 1.678.000, Dunaj 1.600.597, Kanton 1.600.000, Pekin 1.600.000, Moskva 1 mil. 354.254, Filadelfija 1.293.697, Carigrad 1.125.000.

Češki kapital. To leto je osem čeških bank zvišalo svoje glavnice za skupno 55 milijonov, a nekaj jih še zviša, tako bodo vse emisije čeških bank znašale letos okoli 65.000.000. V dveh letih več kot 100.000.000 K. To je svota, vredna velikih narodov in držav.

Novo morilno orožje. Friderik Baugertner, neki Švicar v Stepleton S. I. v Ameriki, lastnik neke tovarne, je izumil in napravil novo puško, katera zapostavlja vse dosedaj izumljene puške. Puška, s katero je mogoče v eni uri oddati en milijon strelcev, deluje brez vsacega šuma in poka. Ker se kroglice ne izstreljujejo s pomočjo stisnjene zraka, niti s smodnikom ali drugimi razstreljivimi snovmi, niti s kemikalijami, je nova puška res skrivnostna. »Auto Machine Gun Co.«, neka ameriška družba, je prevzela novo iznajdbo. Kakor se zatrjuje, je angleška vlada ponudila za patent pet milijonov dolarjev, a ruska vlada celo 8 milijonov dolarjev. Trust za smodnik je ponudil baje dvajset milijonov dolarjev; družba pa ne misli patenta izpod 825 milijonov prodati.

Zanimiva statistika. Govor ogerskega domobranskega ministra v ogerskem parlamentu ob priliki razprave o rekrutnem kontingentu je vzbudil dokaj pozornosti, ker se je prijetno odlikoval od navadnih takih govoranc. Navedemo tu le njegovo statistiko, kolikšen krvni davek plačuje prebivalstvo v različnih državah. L. 1909 sta znašala avstrijski in ogerski proračun skupno 3.405 milijonov kron, kar znaša pri 50 milijonih prebivalstva 74 kron na osebo. Skupni izdatek za c. kr. armado in domobranstvo je znašal 509 milijonov kron ali 13.73% celega proračuna, t. j. 10 kron na osebo. Ako odštejemo 59 milijonov za vojno mornarico, ostane 450 milijonov kron za vzdrževanje 395 tisoč vojakov (0.79% vsega avstrijsko-ogerskega prebivalstva). Od tega števila vojakov

je 314 tisoč mož skupne armade, 43 tisoč avstrijskih, 31 tisoč ogerskih domobrancev in 7 tisoč bosansko-hercegovinske vojske. V Rusiji je sedaj 147 milijonov prebivalcev; državni proračun je znašal 6.600 milijonov K ali 45 K na osebo. Izdatkov za armado je bilo 1.620 milj. K. ali 24.5% proračuna in 11 K od vsacega Rusa. Armada je štela skupno 1.320.000 mož ali jeden odstotek prebivalstva. Italija ima 34 milj. prebivalcev. Državni proračun je znašal dve milijardi K ali 59 K na osebo. Vojni proračun je znašal 430 milj. K ali 21.5% vseh izdatkov in 12.65 K na osebo. Stoječe vojske je bilo 293 tisoč mož ali 0.81% prebivalstva. Nemčija ima s 63 milj. prebivalcev državni proračun 8.200 milj. K ali 130 K na osebo. Stoječe vojske je 600 tisoč mož ali 0.95% prebivalstva. Ta armada stane na leto 1.657 milj. K; 20.2% vsega prebivalstva ali 26 K na osebo. — Francija ima z 39 milj. prebivalstva državni proračun 4 milijard, na osebo 103 K. Armada 610 tisoč mož stane na leto 1100 milj. K ali 27.5% vsega prebivalstva in 28 K na vsakega prebivalca. Stoječa vojska znaša 1.56% celega prebivalstva. Na Avstro-Ogerskem je torej vojak vsak 126. človek; jeden vojak stane na leto 1.164 K; na Ruskem je vojak vsak 111. človek, v Italiji 116, v Nemčiji vsak 105, v Franciji vsak 64. človek. Jeden vojak stane na Ruskem 1.060 K, v Italiji 976, v Nemčiji 1.063, na Francoskem 1.278 K.

Književnost.

Zbirka zakonov v slovenskem jeziku; priredil dr. Ed. Volčič v Novem mestu (Kranjsko). 1. Civilnopravdni zakoni, z obširnim slovenskim in hrvatskim stvarnim kazalom, nad 900 strani, vez. 8 K. 2. Dopolnilo civilnopravdnim zakonom za l. 1906—1910 120 K. 3. Odvetniška tarifa od 11. dec. 1897 in 3. junija 1909, določila o rabi slovenskega in hrvatskega jezika pred sodišči, sodne pristojbine, broš. 180 K. 4. Nova odvetniška tarifa od 3. junija 1909 z alfabetskim stvarnim kazalom 80 vin. 4. Nova odvetniška tarifa v obliki plakata za na steno 80 vin. 6. Zakoni o javnih knjigah, I. in II. del vez. 6 K. 7. Zakoni o javnih knjigah, I. del vezan 320 K. 8. Zakoni o javnih knjigah, II. del vezan 320 K. 9. Tabela o zemljiškoknjižni kolkovnici 60 vin. 10. Zakoni o nespornem sodstvu (VI. zvezek »Pravnikove« zbirke), 1910, 44 pol, vezan 7 K. 11. Zakon o dovoljevanju poti za silo, s pojasnili 40 vin. 12. Pristojb. olajšave ob konverziji hip. terjatev 80 vin. 13. Predp. o razdelbi in ureditvi ter o zlozbi zemljišč 2 K. 14. Predpisi o obrambi poljščine 80 vin. 15. Kazenska določila iz teh predpisov 20 vin. 16. Predpisi o notarskih pristojbinah in zapovedanih notarskih spisih 80 vin. 17. Navodilo občinskim predstojnikom za izročena jim sodna opravila 40 vin. 18. Pristojbine o zapuščinah 80 vin. (Knjižice 16—18 so ponatisi iz VI. zv. »Pravnikove« zbirke.)

Ako ni dogovorjeno drugače, se pošiljajo knjige s pošto proti poštnem povzetju, tako da se k navedenim cenam priračunijo le resnični in poštni izdatki; pri naročilih do 2 K je najceneje, ako se pošlje naprej kupnina in 10 vin. poštnine v gotovini ali v poštnih znamkah.

Vse te knjige se dobivajo v »Katoliški Bukvarni« v Ljubljani. Iz navedenih naslovov je razvidno, da so posamezni zvezki naravnost potrebni našim županstvom, zato jim toplo priporočamo, naj si naročajo dr. Volčičevo slovensko izdajo zakonov v obilem številu. Nobeno županstvo bi ne smelo biti brez posameznih izdaj, ki so za nje gotovo zelo potrebne, ker se ravno od županstev zahteva poznanje zakonov.

Važno za županstva! Vsebinska »Civilnopravni zakonov« (IV. zv. »Pravnikove zbirke«). Uvodni zakon k sodnemu pravilniku. Sodni pravilnik. Dodatek I. Podpodnost vojaških oseb. II. Zborna sodišča javnega prava. A) Državno sodišče. B) Upravno sodišče. Dodatek III. Konzularna sodišča. Uvodni zakon k civilnemu pravnemu redu. Civilni pravdni red. Dostavek I. Postopanje v spornih zakonskih stvarih. Dostavek II. Sklepi, proti katerim ni dopusten a) samostojen (posebe), b) sploh nikak rekurz. Dostavek III. Odvetniška tarifa. Dostavek IV. Določila o sodnem jeziku. Dostavek V. Sodne pristojbine v post. po civilnopravnem zakonu. Kazalo. Zaznamek v tem zvezku priobčenih zakonov, ukazov in razpisov. — Kdor kupi to knjigo na novo, dobi v nji uvezano dopolnilo knjige za l. 1906—1910 in novo odvetniško tarifo brezplačno.

Splošna vsebina za »Dopolnilo Civilnopravnim zakonom«. I. Popravki k »Civilnopravnim zakonom«. II. Novi predpisi. III. Nova važna odločila vrhovnega sodišča. Broširana knjižica stane K 1.20.

Vsebinska VI. zvez. Pravnikove zbirke je urejena v tri samostojne dele: notarski red (XXIV in 162 strani), zapuščinski patent (XXXII in 360 strani) in sodni depoziti (XII in 120 strani). Povsodi so predpisi dopolnjeni do najnovejšega časa in pojasnjujejo se z odločbami najvišjega sodišča. Vsakemu delu je pridejano stvarno kazalo v slovenskem jeziku, dopolnjeno z v slovenščini hrvatskimi strokovnimi izrazi, tako je tudi v opomnjah pod dotičnimi zakoni. — V platno vezana knjiga stane 7 K.

Vsebinska knjige »Zakoni o javnih knjigah« (V. zvezek Pravnikove zbirke). I. del (A). Stvarno kazalo v slovenskem in hrvatskem jeziku. — Zaznamek zakon. predpisov. — Občni zakon o zemljiških knjigah. — Navodilo (instrukcija) k temu zakonu. — Pristavek v knjigi pozvanih zakon. določil. — Zakona 6. febr. 1869, dz. 18 in od 11. maja 1894, dz. 16. — Zakon o izpravi javnih knjig. — Predpisi o osnovi novih zemljiških knjig za: Koroško, Goriško in Gradiško. Istro, Kranjsko in Štajersko.

II. del (B). Stvarno kazalo. — Zaznamek zakonov, razpisov itd. — Železniške knjige. — Rudniške knjige. — Konverzacija hipotečnih terjatev. — Pristojbinske olajšave ob konverziji novčanih dolgov. — Predpisi o zastavnih listih. — Melioracijski zajmi. — Olajšila ob vpisu ali izbrisu knjižnih pravic. — Radicirane obrti. — Predpisi o cerkvenih posestvih glede javnih knjig. — Delitev dedine pri srednjih kmetijah. — Razdelba in uredba skupnih zemljišč. — Komasaacija zemljišč. — Arondacija gozdnih mej. — Zemljiško-

knjižni predlogi, sklepi, vpisi. — Njih kolkovna in vpisnina. — Različni predpisi za javne knjige in hipoteke. — Dodatek k agrarnim zakonom.

Ker so popolno pošli posebni odtisi iz II. dela: »Železniške in rudniške knjige«, »Vzorci zemlj. predlogov, sklepov in vpisov« in ker je le še malo odtisov »Predpisi o konverziji hipot. terjatev«, se oddaje označeni II. del (B), ki je popolno samostalen, sedaj tudi sam. To velja tudi o I. (A) delu; cene so razvidne zgoraj.

Robinzon starši. Povest s podobami za otroke. Povest o Robinzonu, ki se je rešil s potopljene ladje na samotni otok in živel ondi s svojo papigo in pozneje z divjakom-mladeničem Petkom, je znana menda po celem svetu. — Ta izdaja, o kateri pišemo, je le posnetek znane povesti in prirejene za otroke. Krasi jo lepe slike, kakor nalašč za določeni namen; tekst pa — dasi kratek — vendar vsebuje celo povest o Robinzonu. Dobi se v »Katoliški Bukvarni« v Ljubljani in stane le 1 K 40 h, po pošti 30 h več. Priporočamo zlasti za Miklavža in kot darilo pridnim učencem.

Cerkvena glasba.

Zbirka »12 Marijinih pesmi« za 4 neenake glasove ali za 1 glas z orgljami. Zložil Anton Foerster. Cena partituri 1 K 80 h, posamezni glasovi po 50 h.

Ime skadatelja Antona Foersterja zadostuje bolj kot vsaka ocena in bolj kot vsaka hvala. — Dvanajst lepih napevov bo posebno dobro došlo onim izobraževalnim društvom, ki goje cerkveno petje. — Te pesmi, med katerimi smatramo kot najlepšo in najvznesenejšo v lahkem c-duru ono »Slava nebes Kraljici«, morajo zavzemati odlično mesto v cerkveni glasbi.

»Missa in honorem S. Josephi«, čveteroglasna skladba za neenake glasove pri latinskih petih mašah, je delo nadarjenega komponista Ivana Pogačnika, ki je sam organist in pozna razmere pevskih zborov po deželi. Skladba nikakor ni težavna in bo posebno prikladna za manjše zборе po deželi. Slog je lahek, harmonizacija prikupljiva. — Cena partituri 1 K 60 h, posamezni glasovi po 60 vin.

Obe skladbi se dobivata v založbi »Katoliške Bukvarne« v Ljubljani.

Pokojnega P. Angelika Hribarja cerkvena glasbena dela so izšla v dveh zvezkih in se dobivajo v »Katoliški Bukvarni« v Ljubljani. Cena I. zvezka — partitura in 4 glasovi 3 K 60 vin., posamezni glasovi po 40 vin. — Cena II. zvezka — partitura in 4 glasovi 4 K 80 vin., posamezni glasovi po 60 vin. — Vsebinska: I. zvezek obhajilne, II. zvezek pa adventne in božične pesmi. Vsi napevi so za mešani zbor. Hribarjeve skladbe so se po svojem priprostem, a nad vse milim in lepem slogu tako udomačile, da se jih sme po pravici prištevati med ljudsko-cerkvene skladbe. P. Angelik je vedel, kakšni napevi ugajajo našemu ljudstvu, zato so vse skladbe prirejene po duhu in okusu ljudstva. Niso težke in se lahko pojo s spremljevanjem orgelj, pa tudi brez spremljevanja.